రాక్షసకృత్యాలు

కె. కుటుంబరావుగారు

౧

గణపతికి మేనమామగారింట్లో అడుగుపెట్టేవరకూ అనుభవంలేదు కాని అభిప్రాయాలున్నై. ఉన్నఅభిప్రాయాలేమో చాలాదృఢంగా కూడాఉన్నై.

మొదటిసంగతి అతనికి స్త్రీనిచూస్తే గౌరవం లేదు అతనికి ప్రేమలో నమ్మకంలేదు. వివాహం ఇష్టంలేదు పెళ్లిచేసుకోటం, పిల్లలనుకనటంకంటె నీచమైనపనిలేదని అతని దృఢమైననమ్మకం పిల్లలను కంటుంది కనకనే స్త్రీ అతని దృష్టిలో లోకువై పోయింది.

లేకపోతే పురుషోత్తంగారి రెండోఅమ్మాయి మణిని అతనికిచ్చిఉండవలిసింది ఆయనకిద్దరాడపిల్లలూ, ఒకలక్షరూపాయలఆస్తీ, అమితమైన పెంకెతనం తప్ప చెప్పుకోదగినవేవీలేవు ఆయన కెంతతట్టితే అంత అకస్మాత్తుగా ఆయనకు గణపతి మణిని చేసుకుంటే తన సగంఆస్తికి యజమాని అయ్యేవాడుకదా, దాన్నికూడా వ్రతంకోసం తోసేశాడుకదా, అతనికి తప్పకుండా ఇప్పటికైనా సగంఆస్తిఇచ్చి ఇంట్లో ఉంచుకోవలిసిందే అని తట్టింది ఒకరోజున. ఆరోజే గణపతికి ఉత్తరంవెళ్ళింది. మూడోరోజున గణపతి దిగాడు.

ముందు గణపతికి ఇంట్లో అడుగుపెట్టగానే మణి కనపడ్డది మణికి పదిహేనోఏడు రజస్వలాఅయి రెండుసంవత్సరాలయింది. కాని కాపరానికింకా పోలేదు గణపతి మణినిచూసి అప్పటికి చాలాకాలం అయింది. ఇప్పుడామెను చూడగానే అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగింది మణి అంతబాగుంటుందని అతని కెన్నడూ తట్టలేదు. ఆభారం అప్పటికంతటితో పోయింది.

గణపతికి మేనమామ మంచి ఆతిథ్యం ఇచ్చాడు ఇద్దరూ సంసారవిషయాలు మాట్లాడుకున్నారు

ఇంట్లోకూడా గణపతికి వేరే ఒకగది ఉండటం అలవాటు అందుకని అతను మేడమీద ఏదైనాగది ఖాళీగా ఉంటే ఆక్రమించుకుందామని బయలుదేరాడు మణి వెంటవచ్చింది అసలు మణే అన్నది పైన ఒకచక్కనిగది ఉందని.

మెట్లెక్కుతూ గణపతి "మామయ్యకు ఇంటి విషయం ఇంతశ్రద్ధలేదేం? ఈమెట్లపక్కన నాలుగురూపాయలుఖర్చుచేసి అడ్డంకట్టించరాదూ? ఎవరైనా పడిపోతేకింద?" అన్నాడు.

"మాకందరికీ అలవాటే!"అన్నది మణి.

మణి చెప్పినగది మెట్లకుఎదురుగానే గజం దూరంలోఉంది

"చాలా బాగాఉంది గది కాస్తబాగుచేస్తే!" అన్నాడు గణపతి

"నేను బాగుచేస్తాను బావా!" అన్నది మణి

మణి గదిశుభ్రంగాఊడ్చి బాగుచేసేలోపల గణపతి ఎక్కణ్ణించో రెండుకుర్చీలూ ఒకబల్లా పట్టుకొచ్చాడు గణపతికి గది అమరింది.

"బాగానేఉంది కిందనించి కేకపెడితే చప్పున వినిపిస్తుంది నేనిక్కణ్ణించి వెళ్ళేలోపల ఇల్లుకొంత మరమ్మతుచేసి మరీపోతాను కిందికిపోదాం పద" అన్నాడు గణపతి అతనికి మేనమామ ఉద్దేశం తెలీదు. ఆయనచెప్పలేదు అతననుకోటం ఒకనెలరోజులుండి తిరిగి ఇంటికిపోదామని. ఇదొకవిధమైన పెంపకమని అతనికి తెలీదు.

౨

గణపతికి కాలంగడిచిన కొద్దీ తనలో తనకు నమ్మకం తగ్గటం ప్రారంభించింది మొదటమొదట అతను నమ్మకపోయినాడు కాని అతనిలో ఒకవిధమైన మార్పుకలగటం మొదలుపెట్టింది. నిజంగా మణి తన్నాకర్షిస్తున్నదంటే అతనికి నమ్మకంకలగలేదు.

కాని ఆమెనుచూస్తే తనకు కలుగుచున్నవికారం ఆకర్షణకాకపోతే ఏమిటి? తన్నుస్త్రీ ఆకర్షించటమేమిటి? ఆఆకర్షణ తనమనస్సుకు అసహ్యాకరం కాకపోగా చాలా ఉత్సాహకరంగా ఉండటమేమిటి? నిజంగా స్త్రీ తననుకున్నంత చెడ్డదికాదేమో? మణిలో ఏమీ చెడున్నట్టు కనపడలేదు. తనకు స్త్రీని గురించి ఏమీ తెలీదని గ్రహించాడతను

అయినా మణికీ తనకూ ఏంసంబంధం? మణి ఒకరి సొత్తయిపోయింది. ఆమాటఅనుకుంటె అతనికి చాలా కష్టం కలిగింది తనలోపంలేకుండా అతను సాధ్యమైనంతవరకు మణిని తప్పించుకుతిరిగేవాడు మణి ఎక్కడవస్తుందోనని భయంకూడా ఉండేది. కాని తీరా వచ్చింతరవాత అతనిమనస్సు అవశమైపొయ్యేది మణి తనకెదురుగాకూర్చుని ఏదోవిషయాలు మాట్లాడుతుంటే వినటంవల్ల పాపం ఏమిటి పోనిమ్మనుకునేవాడు కాని ఆమె అవతలికిపోయినతరవాత మణి రాకుండాఉంటే మనస్సెంతశాంతంగా ఉండేదనిపించేది. ఎప్పుడోచదివి అసహించుకున్న ప్రణయకథలన్నీ అతనికిప్పుడు జ్ఞాపకంవస్తుండేవి ఇటువంటి చిన్నచిన్నచితుకులతో అతని హృదయంరగులుకోటం మొదలుపెట్టింది. ఆమంటను మణి బావకు అనేక విధాల సహాయంచేస్తూ ఆజ్యంపోసి పెద్దజ్వాలగా చెయ్యటం మొదలుపెట్టింది.

అతనప్పుడు మణి నెందుకుచేసుకోలేదు? ఈజీవితంలో అన్నీపొరపాట్లే కనిపిస్తాయేం? అప్పుడప్పుడు గణపతి "ఇక ఈఇంట్లో ఎంతకాలమో నిలవలేను!" అనుకునేవాడు.

గణపతి మేనమామగారింటికివచ్చి నెలరోజులైంది. ఒకరోజున అతనికి వళ్లుతెలియని జ్వరంవచ్చింది. మణి ఉపచారంచేస్తూవచ్చింది. మణికి కావలసినంత స్వతంత్రం. ఆమెబావతో స్వేచ్ఛగా మాట్లాడుతున్నందుకు ఎవరూ తప్పుపట్టలేదు. గణపతి రెండుమూడు రోజుల్లో సహజస్థితికివచ్చాడు.

తరవాత సరిగా వారంరోజులకు కాబోలు మణి భర్త అకస్మాత్తుగా మరణించినవార్త వచ్చింది.

3

ఈదుఃఖంలో గణపతిని గమనించిన వారెవరూ లేరు. అతనెక్కువకాలం గదిలోగడపటం మొదలుపెట్టాడు. మొదటమొదట అతని ఆలోచనలు మణిమీదనే ఉన్నై. మణిభర్తపోవటం తనతప్పే ననిపించిందతనికి. తనెప్పుడోచేసిన సుకర్మను మెచ్చుకుని భగవంతుడు మణికీ తనకూ మధ్యభర్తను తీసేశాడు. కాని తనుమణిని ఈస్థితిలో వివాహంచేసుకోగలడా? ఉత్తది! మణి ఇప్పుడు విధవ నిన్నటిమణికాదు. తనకు విధవావివాహాలు ఎన్నటికీ ఇష్టంకావు. ఇక చేసుకుంటే మణికోసం చేసుకోవాలికాని అయినా దీనికింత ఆలోచన ఎందుకు? మణిని తనెన్నటికీ చేసుకోలేడు. అసంభవం. అతని కంతవరకు రూఢిగా తెలుసు.

మణిసంగతి ఏమవుతుంది? ఏమవుతుంది? తన చనిపోయిన చెల్లెలు సావిత్రికైనట్టే అవుతుంది. ఎందువల్లో అతనికి సావిత్రి విధవైనప్పుడింత కష్టంగా లేదు? అతనప్పుడు మనిషికాదు. రాక్షసుడు. సావిత్రికి పాపం కేశఖండనంచేశారు. తన బలవంతంలేకపోతే ఆపని తనతండ్రిని మిగిలినవారు చెయ్యనిచ్చేవారు కారు. ఆరాక్షసకృత్యానికి తనేకారణం. ఆహా! భగవంతుడా!

అది తలచుకోగానే గణపతిగుండె బద్దలయిపోయింది కళ్ళవెంట నీరుకారటం మొదలుపెట్టింది. సంవత్సరంకింద అతనిలో అంతరాక్షసత్వం ఉంది కాబోలు. సావిత్రిలోపల తన్నుచూసి ఎంతభయపడ్డదో! ఏమనుకుందో! గణపతిపక్కమీద బోర్లాపడుకుని ఏడవటం మొదలుపెట్టాడు ఆదుఃఖం ఎంతకూ తెగలేదు. సావిత్రి చావుకూ వైధవ్యానికీ ఏమీ సంబంధంలేదు. కాని ఆమెచచ్చిపోవటం అతనికి ఉపశమనం చెయ్యకపోగా దుఃఖకారణమైంది. ఆచావుకూడా తనే కారణం. తనీప్రపంచంలో పుట్టకపోతే ఇంత రాక్షసకృత్యాలు జరగవు. ఇప్పుడేమిచేస్తే తనపాపం పరిహారం అవుతుంది? ఏంపరిహారంకాకపోతే? అది తన్నుదహించినా పాపంలేదు!

ఆ సాయంత్రం గణపతి తప్ప తక్కినవారంతా ఊరికి వెళ్ళారు మర్నాడు తిరిగివస్తామని చెప్పి. ఆ రాత్రి అతనికి సాక్షాత్తూ నరకమనిపించింది. మర్నాడెల్లా ఎట్లాగడిచిందో అతనికి తెలియదు. హోటల్లో భోజనం చేసివచ్చాడు. అనుకున్నప్రకారం రాత్రికిరాలేదు వెళ్ళినవాళ్ళు. గణపతి భోజనంలేకుండానే పడుకున్నాడు.

మూడోనాడుదయం అంతా తిరిగివచ్చారు కాని అతనెవ్వరినీ గమనించేటట్టు లేదు. అతని ఆలోచనల్లో, కళ్ళల్లో ఒక్కటేవ్యక్తి. ఒక కేశరహితఅయిన బాల వితంతువు. అతను ఎరుగునో ఎరగడో కాని అతనామెనుగురించి విడవకుండా ప్రార్థనచేస్తున్నాడు. అతనిమనస్సులో దుఃఖంలేదు. ఆమనస్సులో మణి లేదు. మణివైధవ్యంలేదు. ఇక ఏమీలేదు. పశ్చాత్తాపంకూడాలేదు. ఆరూపం అతనిమనస్సులో పాతుకుపోయింది. అతనికి కాలగతి తెలీకుండాపోయింది. మధ్యమధ్య అసందర్భంగా "నేనే-చేశాను! రాక్షస్పుని!" అని గొణుక్కుంటూ ఉండేవాడు. ఏభావం అయినా అతిగాపోయినప్పుడు వెర్రినిపోలుతుంది.

౪

ఈలోపల మణి జీవితంలో గొప్పమార్పులు జరుగుతున్నై. ఒకప్పుడు గణపతికి తట్టిన ఆలోచనే పురుషోత్తంగారికి తట్టింది. మణికి కేశఖండన చెయ్యాలని తీర్మానించాడు.

చాలామంది అనేకరకాలుగా చెప్పారు.

""ఈ ఒక్కదానికి వెరిస్తే ఆపసిదానికి ఎంతోపాపం చెయ్యటానికవకాశం ఇస్తాం. అనేక దుర్బుద్ధులు పుడతై. కొంతకాలమైన తరవాత పునర్వివాహమంటూరు. నాకు తెలీదా? మణి సావిత్రికన్న చిన్నదా? దానికి తీయించారు కారాజుట్టు? నేనువప్పుకోను. నేను మాబావకన్న (గణపతి తండ్రి అన్నమాట!) తక్కువగుండె నిబ్బరంకలవాణ్ణా?" (ఇందులో అహంకారం కొంత!) అది పురుషోత్తంగారివాదన.

మణి కీవార్తవినగానే ప్రాణం పోయినట్టయింది. తనకు సహాయంచెయ్యగలవారెవరు? గణపతిస్థితి ఎవరు గమనించకపోయినా మణి గమనిస్తున్నది. అతను కొంతకాలంనించీ అదోరకంగా ఉంటున్నాడు. ఎప్పుడూ పైనే ఉంటున్నాడు. సరిగా భోజనంచెయ్యటంలేదు. మర్నాడే తనకు ప్రాయశ్చిత్తంచేస్తారు. అతనొక్కడే తనకుదిక్కు.

మణి కేశఖండననుగురించి గణపతికేమీ తెలియదు. రాత్రి తొమ్మిదిగంటలు దాటింది. అతనాపూట భోజనంచెయ్యలేదు. కిందికిపోలేదు. పక్కమీదపడుకుని తపనపడటం మొదలుపెట్టాడు.

తలుపు చప్పుడయింది.

"బావా!"

మణి! తన్ను రాక్షసత్వాన్నించి మానవత్వానికి లాగిన మణి! అతనులేచి తలుపుతీసి మణిని లోపలికి రానిచ్చాడు. మణి ఏడుస్తున్నది.

"మణీ!"

మణి ఏడుపు జాస్తయింది.

"ఎందుకు?" అన్నాడు గణపతి అర్థంలేకుండా.

"రేపు—నా—నాజుట్టు—" పైన మణికి మాట రాలేదు.

"నీకా?"

మణి కళ్ళుతుడుచుకుంటూ తలఊపింది.

"ఎవరు?"

"నాన్న"

గణపతి మాట్లాడలేదు. ఇంకా రాక్షసులున్నారన్నమాట ప్రపంచంలో!

"నాకు జుట్టు తీయించుకోటం ఇష్టంలేదు బావా!"

గణపతికళ్ళవెంట నీళ్ళుకారటం మొదలుపెట్టినై. ఘనీభవించిపోయినట్టు కనపడ్డహృదయం తిరిగి చెమ్మగిల్లింది. సావిత్రికూడా ఇట్లాగే అనుకుని ఉంటుంది. సావిత్రి ఎవరితో చెప్పుకుంటుంది?

"నేనేంచెయ్యను? మణి!"

"నువ్వాపలేవా?"

"నేను దుర్మార్గుణ్ణి! అనాధను! నా చేతేమవుతుంది?"

మణి తలవంచుకుని వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళిపోయింది అయిదునిమిషాలయింది. గణపతి అక్కడేనిలబడ్డాడు అతని కెక్కడలేనిశక్తీరావటం ప్రారంభమైంది రక్తం వేగంగాపారటం మొదలుపెట్టింది శరీరం పొంగిపోయింది ఒకవిధమైన తీర్మానానికివచ్చింది మనస్సు. కనిబొమలు ముడిబడ్డై

తన శరీరంలో ప్రాణంఉండగా మణికి జుట్టెట్లా తీస్తారో చూస్తాడు! తనకామాత్రం మగతనంలేదా? తనక్కడఉండగా ఇంకోరాక్షసకృత్యం జరగనా? ఉత్తది గణపతి తలుపుతీసుకుని బయటికి పరిగెత్తాడు

ఇంకా పురుషోత్తంగారూభార్యా నిద్రపోలేదు మణి నిద్రపోతున్నట్టు పడుకుంది కాని నిశ్శబ్దంగా ఏడుస్తున్నది. ఇంతలో దభాలునపెద్ద చప్పుడైంది. కేక వినపడ్డది పురుషోత్తంగారు లేచికూర్చునివిన్నాడు. ఏమీవినిపించలేదు కొంతసేపు పైన మూలుగు వినపడ్డది కొంపమునిగిందని భార్యాభర్తా దీపంతీసుకుని బయటికి పరిగెత్తారు మెట్లకిందగుర్తు పట్టటానికి వీలులేకుండా గణపతిశరీరం మసులుతున్నది. అంతా నెత్తురుమయం అతని మొహం భయంకరంగాఉంది. పురుషోత్తంగారు "గణపతీ!"అన్నాడు

గణపతి మూలిగాడు

"ఏమిటిది?"

"నేనే చేశాను! రాక్షసప్పని!" మాటలు స్పష్టంగా వినపడలేదు పురుషోత్తంగారికి దగ్గిరికిపోవటానికి ధైర్యంలేదు ఇప్పుడేకాళ్ళు వణుకుతున్నై.

"నాప్రాణం ఉండగా మణికిజుట్టు నాదే ఆ పాడుపని!" గణపతి ఒకపక్కకుపొర్లి నిశ్చలంగా పడుకున్నాడు అతనినోటివెంట ఇంకేమీ గొణుగుడు వినపడలేదు.

ప్రణయభిక్ష

శ్రీమతి దేవులపల్లి సత్యవతమ్మగారు

నీమనోహరగీతికాశ్రుతులదోగి
వర్ణనాతీతసౌఖ్యానుభవమువడసి
పులకలందున నామేను మునుగుచుండ
లీనమగుదును నాథ! నీలోననిపుడే.

కారుమొయిలులచేతను గగనమెల్ల
అంధకారమ్ము నలుదెసలావహించె
నీదుకై దండబాసి నే నిలువలేను
హృదయనాయక! పాలింప వేగరమ్ము.

చారుశారదయామినీచంద్రికాళి
ప్రేయసీ! యని నీవు ప్రేమమీర
బిలిచినంతనె ఓ! యని బలుకుచుందు
విమలమందాకినీలసద్వీచికలను
తేలిపోదాము అలవిరి తెప్పలెక్కి.

మోముచిరునవ్వుసుధ లలమోడ్చగనుట
ప్రేమవాత్సల్యరసము వర్షించునట్టి
రాగయుతమైన నీమధురాధరమున
నీయగాధపుప్రేమ నిండిపోయె
లీనమగును నాథ! నీలోననిపుడె.

ప్రయణసందేశహారులు నక్షత్రకోటి
శాంతసంతోషవిమలవీక్షణములందు
నీదుమృదుకరపరిరంభమోదగరిమ
నందు స్వర్గీయసుఖమున కవధిలేదు
వేడెదను నాథ! ప్రేమభిక్షకొరకు.